

ges nye beføjelser eller opgaver over til Center for Selvmordsforskning, hvis det er det, der skal til.

Angående tilbud om støtte til pårørende deler jeg til fulde synspunktet om, at det også er vigtigt, at pårørende får bearbejdet deres tragiske oplevelser, som det jo er, når man har en ven eller et familiemedlem, som begår eller forsøger selvmord.

Det er dog ret udgiftskrævende, da det koster 40 mio. kr. bare for det ene tiltag om året, og derfor håber jeg, at vi sammen kan finde penge til en sådan ordning i forbindelse med satspuljeforhandlingerne senere på året.

Til sidst kan jeg opsummere og sige, at Dansk Folkeparti synes, at der er mange gode intentioner i forslaget, og vi ser frem til en god udvalgsbehandling om det her vigtige område. Dansk Folkepartis holdning er klar: Et selvmord er et for meget.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen ønsker om korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er fru Vivi Kier for Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 18:19

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som andre talere før mig har været inde på, ligner det her beslutningsforslag – i hvert fald den første del af det – utrolig meget det beslutningsforslag, som vi skal behandle som næste sag.

Jeg vil starte med at sige, at det er et vedkommende og væsentligt emne og desværre også et aktuelt emne. For nylig har vi set et par udsendelser i tv om de såkaldte Panodilpiger, og igen vil jeg gerne sige tak til de familier, der deltog i den udsendelse. De har været med til at sætte fokus på et område, som kan være utrolig svært at tale om og derfor også være et tabuområde. Det er altid dybt tragisk, og det kan være rigtig svært at forstå, at et menneske synes, at den eneste udvej er at forsøge at tage sit eget liv.

Som andre før mig har sagt, har vi jo sidste år i satspuljekredsen afsat en pulje på 20 mio. kr. over 4 år til en styrkelse af indsatsen netop over for personer, der har forsøgt at begå selvmord. Puljen starter op her i 2009, og jeg synes nok, at vi lige skylder at følge op på virkningen af den pulje.

De andre områder i det her beslutningsforslag mener vi ikke er væsentlige. Vi har Center

for Selvmordsforskning, og jeg ser ikke et behov for, at vi laver et nyt og yderligere råd.

Da det næste forslag meget ligner det her, må jeg igen sige, at jeg har stor sympati for, at mennesker, der forsøger at begå selvmord, får hurtig og relevant hjælp, og ligesom ministeren udtrykte det, er jeg fra konservativ side indstillet på, at vi i satspuljekredsen ser på behovet for en eventuel yderligere indsats. Til efteråret, når vi når til de forhandlinger, har vi så noget mere konkret at forholde os til, for så har vi fået den analyse, som kommer i løbet af nogle måneder, og så har vi fået sat puljen i værk ude i de forskellige regioner. Det er et emne, som er meget væsentligt og desværre aktuelt, og vi vil gerne forholde os positivt til den hurtige indsats, som også det næste beslutningsforslag handler om.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste er fru Lone Dybkjær, Det Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 18:22

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Jeg var ikke klar over, at sagen var gået i gang, så jeg har desværre ikke hørt ministerens tale, men jeg tror, at jeg er nogenlunde vidende om, hvad der er blevet sagt. Så har jeg hørt, at Socialdemokratiet har foreslået en beretning, og det kan vi med det samme sige at vi synes er en god idé. Hvis vi skal starte med at diskutere det her emne i forbindelse med satspuljen, kan det være nyttigt, at vi, når vi får den undersøgelse, benytter lejligheden til at diskutere det her emne videre i udvalget og så ender med en beretning. Derved ville vi være bedre rustet, når vi kommer til de konkrete økonomiske forhandlinger i forbindelse med satspuljen.

Så vil jeg godt sige helt overordnet, at det jo ikke er første gang, at vi diskuterer spørgsmålet om, hvad vi kan stille op med mennesker, der forsøger at begå selvmord, og hvordan vi kan forhindre, at mennesker kommer så langt ud. Det er også helt åbenbart, at der ikke bare er behov for én ting. Det Radikale Venstre har jo udarbejdet en social 2015-plan, hvor vi har adskillige forslag til, hvad man kunne gøre inden for det her område, og vi har også fremsat et beslutningsforslag, B 108, hvor vi har været inde på nogle af de tiltag, der skal til for at få noget mere kraft, om man så må sige, på det her område. Så jeg synes, at det er en god idé, hvis vi på en eller anden måde i løbet af sommerperioden – for vi